

nemlig derved, at man fra Danmarks Side vedtog en Bestemmelse om, at alle fremmede Lande, som yde Udførselspræmie for den ene eller den anden Vare, for de paagjældende Varer, naar de indførtes fra en saadan Stat, skulde betale en Tillægsafgift, svarende til Udførselspræmien, og at denne Bestemmelse skulde træde i Kraft fra det Tidspunkt, Traktaten med de paagjældende Stater kunde opsiges. At beslutte ved Lov, at Traktaten skal opsiges med saadanne Stater, som forulempe os ved Udførselspræmier, det er Noget, som vi, selv om vi ere en ringe Stat, maa kunne vedtage, vi behøve ikke at finde os deri længere, end Traktaten varer, og en saadan Lovbestemmelse vil være et stærkt Vaaben i Regjeringens Haand. Jeg erindrer fra Forhandlingerne om den spanske Handelstraktat, hvilket Savn det var for den danske Regjering, at den ikke havde Lovbestemmelser at støtte sig til, og hvilken Fordel det var for den spanske Regjering, at den havde Lovbestemmelser at støtte sig til.

Angaaende Lovforslaget i Almindelighed maa jeg gjentage, at der ikke er større Marsag nu, end der var for 16 Aar siden, til at yde de indenlandske Fabrikker denne omhandlede Begunstigelse. Forholdene have ikke forandret sig undtagen paa den Maade, at Forretningen er mindre indbringende nu end den Gang. Men det ligger i andre Forhold, som ikke vedkomme os her med Hensyn til Sukkerindustrien mere, end det vedkommer os med Hensyn til alle mulige andre Erhverv i Danmark, og det er der altsaa ikke særlig Marsag til at tage Hensyn til her. Naar den høitærede Minister gjorde den Bemærkning, at dette er en ganske særlig Undtagelse fra hele den øvrige Toldlovgivning, som i alt Fald kun har sit Sidestykke i det nys opkomne Spørgsmaal om Melet, som den meget ærede Minister nævnte, kan jeg ikke dert dele den høitærede Ministers Mening. Paa dette Punkt, som paa mange andre Punkter af Toldlovgivningen, finder der større eller mindre Ubilligheder Sted, men de ere ikke større, snarere mindre paa dette Punkt end paa mange andre Punkter af Toldlovgivningen, og der er ikke Marsag til særlig at ville yde Røefukkerfabrikerne den Retfærdighed, for at bruge den høitærede Ministers Udtryk, naar man forholder saa

mange andre Erhvervsgræne i Danmark en tilsvarende Retfærdighed, og navnlig naar man lige overfor Forbrugerne i Danmark afsøger ethvertsmøstet Retfærdighedstrav.

Finansministeren (Strup): Det ærede Medlem har ikke Ret, at der ikke er foregaaet nogen Forandring med Hensyn til Sukkerpræmiens Størrelse i de 16 Aar, siden man vedtog den første Lov om Afgift af indenlandsk Sukker, eller, som han udtrykte sig, ingen anden Forandring er foregaaet, end at man for to Aar siden her ved Lov nedsatte Udførselspræmien for Tyslands Vedkommende. Det ærede Medlem har ikke Ret heri; thi hvorledes er denne Sukkerpræmie fremkommen? Ja, ingenlunde derved at man bevidst har vedtaget at yde det udførte Sukker en saa stor Præmie; paa ingen Maade. Nei, den er fremkommen ad indirekte Veie derved, at den Udførselsgodtgørelse, der oprindeligt var beregnet paa at svare nøiagtig til den indenlandske Produktionsafgift, efterhaanden er bleven større end den faktiske Produktionsafgift derved, at Produktionen har forandret sig. Man har ingenlunde havt til Hensigt i Tyskland fra først af at betale Udførselspræmie for tyssk Sukker. Men idet Bestatningsstykket for Tilvirkning af tyssk Sukker var noget i Lighed med vor tidligere Brændevinsbestatning, en Bestatning paa Raastoffets Kvantitet, paa selve Kærne, og da Udførselspræmien selvfølgelig maatte sættes ligesvemt i Forhold til det udførte Sukkers Vægt og Bestaenhed, blev det Forhold, der var antaget fra først af at være til Stede, og hvorefter Udførselspræmien nøiagtig vilde svare til Produktionsudgiften, forrykket i Aarenes Løb derved, at man lærte at indvinde mere Sukker af det samme Kvantum Kær. Ligesom man efterhaanden her lærte at indvinde mere Spirit af det samme Kvantum indmasket Raastof. Derved er det, at man efterhaanden er kommen til at betale — om jeg ikke hukker fejl — et Beløb af 30 Millioner i Udførselspræmie, Noget, som slet ikke var paaregnet fra først af. Dette er altsaa det virkelige Forhold, at denne Udførselspræmie efterhaanden er voget op i Tyskland, og det ærede Medlem har ingenlunde Ret til at sige, at Forholdet med Hensyn til denne Udførselspræmie nu er det samme som, da vi for 16 Aar siden vedtogte